

STJÓRNARTÍÐINDI B 83 – 1998

11. september 1998

1789

Nr. 557

REGLUGERÐ

um kanínurækt.

I. KAFLI

Yfirstjórn og gildissvið.

1. gr.

1.1. Landbúnaðarráðherra hefur yfirstjórn allra mála er varða kanínur en yfirdýralæknir og héraðsdýralæknar hafa eftirlit með því að reglum um heilbrigði, innflutning og sóttkví kanína sé fylgt.

1.2. Kanínur, loðkanínur (angórakanínur)/feldkanínur teljast til loðdýra.

2. gr.

2.1. Eftirlit með framkvæmd reglugerðarinnar er á hendi búfjáreftirlits samkv. 9. gr. laga nr. 46/1991 og skal leitað álits viðkomandi héraðsdýralæknis um mál er snerta heilbrigði dýranna.

II. KAFLI

Stofnun og gerð kanínubúa.

3. gr.

3.1. Hús og búr, þar sem kanínur eru aldar, nefnast kanínubú.

3.2. Áður en kanínubú er tekið í notkun skal héraðsráðunautur eða héraðsdýralæknir kanna aðstöðu alla og sannreyna að búnaður sé í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Skal eiganda afhent vottorð um skoðun á búinu, en afrit send Bændasamtökum Íslands og landbúnaðarráðuneytinu.

4. gr.

4.1. Hús fyrir loðkanínur skulu vera einangruð. Þar sem bústærð er yfir 100 dýr skal hólfa af pláss þar sem got og ungauppeldi fer fram. Veita má undanþágu frá einangrun ef upphitun er í húsinu.

4.2. Í gólf loðkanínubúa skal vera niðurfall sem auðvelt er að hreinsa. Frárennsli með öruggum vatnslásum skulu vera frá hverju eldishúsi og skal það leitt í rotþró.

4.3. Hitastig loðkanínubúa skal vera sem næst 6-12°C og dagleg hitasveifla sem minnst, einkum þar sem kvendýr með unga og/eða nýklyppt dýr eru höfð. Vatn má ekki undir neinum kringumstæðum frjósa.

4.4. Loftræsting í húsum fyrir loðkanínur skal vera góð án þess að dragsúgur myndist. Húsin skulu vera laus við stækju og magn ammoníaks í loftinu ekki fara yfir 15 ppm/m³. Ljósstyrkur skal vera á bilinu 10-20 lux, en 75-100 lux við gegningar. Rakastig í húsum fyrir loðkanínur skal vera á bilinu 60-70%.

4.5. Hús sem notuð eru fyrir feldkanínur skulu vera þurr og björt og loftræsting þannig útbúin að ekki myndist dragsúgur. Magn ammoníaks í lofti má ekki fara yfir 15 ppm á rúmmetra. Slökkt skal vera á ljósum um nætur í að minnsta kosti átta stundir samfleytt.

4.6. Fóðurgeymslur skulu vera hreinar, þurrar og músa- og rottuheldar.

5. gr.

5.1. Búrasamstæður skulu ekki vera meira en þrjár hæðir og auðvelt að fylgjast með kanínunum í þeim. Ekki skulu vera fleiri en ein loðkanína á hvern 0,5 rúmmetra hússins.

5.2. Einstaklingsbúr skulu hafa minnst 0,32 m² gólfhlöð og fyrir fleiri kanínur minnst 0,25 á kanínu. Gólfhlöður gotbúra skal vera 0,64 m² hið minnsta. Gotbúr loðkanína skulu vera tvískipt og gólfhlöður þá samtals 0,65 m² hið minnsta og gólfhlöður hreiðurkassans 0,12 m² minnst, stysta hlið 30 sm og lágmarkshæð 30 sm. Búr skulu vera minnst 43 sm á hæð, hliðar a.m.k. 45 sm og ekki fleiri en þrjár þéttar hliðar. Búr mega vera með hallandi þaki og þá 45 sm að framan og 30 sm að aftan. Búr skulu vera þannig gerð að auðvelt sé að þrifa þau og sótthreinsa. Gólfnet þannig gert að ekki særi fætur.

5.3. Þegar veður leyfir er heimilt að hafa feldkanínur úti í búrum.

6. gr.

6.1. Loðkanínur skal klippa á minnst 90 daga fresti.

6.2. Halda skal húsum og búrum hreinum og lausum við meindýr. Bannað er að hafa hunda og ketti í kanínubúum, nema þar sem brýna nauðsyn ber til að hafa kött vegna útrýmingar á músum.

6.3. Hræ af kanínum skulu urðuð eða þeim eytt á þann hátt að frá þeim stafi ekki smithætta.

7. gr.

7.1. Ákvæði V. kafla laga nr. 46 25. mars 1991 um búfjárhald, með síðari breytingum, gilda um kanínubú og skal forðagæslumaður telja kanínur í búunum, athuga húsakost þeirra, hirðingu og fóðrun dýranna.

8. gr.

8.1. Merkja skal öll lífdýr á kanínubúi og dýr sem seld eru frá búinu á eftirfarandi hátt: Í hægra eyra komi númer viðkomandi bús, sem kynbótanefnd í kanínurækt úthlutar. Fyrsta tala í vinstra eyra táknar fæðingarár, næstu ein til tvær tákna fæðingarmánuð og síðan kemur hlaupandi raðnúmer innan búsins. Öll dýr skulu merkt á sérstakan hátt, þannig að ekki skapist hætta á að númer ruglist á dýrum.

8.2. Bændasamtök Íslands eða fulltrúi kanínubænda hafa umsjón með útgáfu skráningar-númera fyrir kanínubú.

8.3. Bændasamtök Íslands láta prenta og sjá um útgáfu á gögnum til skýrsluhalds og hafa aðgang að þessum skýrslum þegar þess er óskað.

8.4. Sala á feldkanínum innanlands er aðeins heimil til þeirra sem hafa látið taka út hús og búr og hlotið vottorð frá héraðsráðunaut eða héraðsdýralækni og skal seljandi fullvissa sig um það.

8.5. Flytja skal kanínur í lokuðum flutningatækjum.

8.6. Kanínur skal aflífa með eins fljótvirkum hætti og unnt er og þess gætt að valda þeim sem minnstum sársauka og kvöllum.

III. KAFLI

Sæðingar kanína.

9. gr.

9.1. Þeim einum sem hafa aflað sér þekkingar og þjálfunar á námskeiði í sæðingu loóðýra, sem viðurkennt er af yfirdýralækni og kynbótanefnd í kanínurækt, er heimilt að stunda sæðingar kanína og sæðistöku.

9.2. Bændasamtök Íslands skulu standa fyrir námskeiðum í sæðingum kanína. Umsókn um þátttöku á námskeiðum skulu fylgja meðmæli frá stjórn kanínuræktarfélags í viðkomandi héraði. Dýralæknir sem veitir námskeiðinu forstöðu skal veita þátttakendum skriflegt

leyfisbréf. Í leyfisbréfi skal tilgreint um hæfni viðkomandi, hvar hann hafi heimild til að starfa og hve lengi leyfi hans til sæðinga á kanínum gildi.

10. gr.

Sæðingarstöðvar.

10.1. Með sæðingarstöð er í reglugerð þessari átt við kanínubú þar sem höfð eru í vörslu karldýr í þeim tilgangi að taka úr þeim sæði til sæðingar og kanínubú eða önnur húsakynni þar sem sæðing fer fram.

11. gr.

11.1. Félög kanínubænda eða einstaklingar sem hafa í hyggju að setja á stofn sæðingarstöð, skulu senda um það umsókn til landbúnaðarráðuneytisins, sem veitir heimild til starfrækslu hennar, að fenginni umsögn yfirdýralæknis og kynbótanefndar í kanínurækt. Í leyfi ráðuneytisins skal kveðið á um starfssvið sæðingarstöðvar.

12. gr.

12.1. Sæðistaka og sæðing kanína skal fara fram í sérstökum herbergjum sem eru eingöngu ætluð til þeirra nota þann tíma sem þessi starfsemi fer fram.

12.2. Á stöðum þar sem fram fer bæði sæðistaka og sæðing skal þessi starfsemi fara fram aðskilin frá hvor annarri.

13. gr.

13.1. Í sæðistöku- og sæðingarherbergi skulu gólf og veggir vera þannig að auðvelt sé að þrifa og sótthreinsa. Í herberginu skal vera upphitun þannig að hitastig geti verið 18-24° C, heitt og kalt vatn, niðurfall í gólfi, aðstaða til handþvotta, rafmagn, hitaplata, vinnuborð fyrir smásjá, pappírshandþurrkur og sérstakur sæðingarbekkur sem auðvelt er að þrifa. Við inngöngudyr skal vera aðstaða til fata- og skóskipta og búnaður fyrir sótthreinsun á skófatnaði.

13.2. Sæðistöku- og sæðingarherbergi skulu vera vel hljóðeinangruð og þannig staðsett að sú starfsemi sem þar fer fram verði fyrir sem minnstu ónæði.

14. gr.

14.1. Á sæðingarstöð skal vera aðstaða fyrir þá sem koma með dýr til sæðingar sem og fyrir dýr þeirra (biðstofa).

14.2. Á sæðingarstöð skulu vera sérstök hlífðarföt fyrir þá sem starfa við stöðina. Sömuleiðis skulu þeir sem koma með dýr til sæðingar klæðast sérstökum hlífðarfötum og skóm eða sótthreinsa skófatnað sinn rækilega fyrir og eftir dvöl í sæðingarherbergi.

15. gr.

Val karldýra.

15.1. Einungis má nota sem sæðisgjafa karldýr sem að mati héraðsdýralæknis eru heilbrigð. Áður en karldýr eru tekin í notkun skal fara fram á þeim ítarleg heilbrigðisskoðun sem m.a. tekur til getnaðarfæra. Jafnframt skal héraðsdýralæknir athuga heilbrigði á þeim búum sem karldýrin koma frá og gefa vottorð þar um. Ekki má hafa orðið vart smitnæmra sjúkdóma á þessum búum síðustu 18 mánuðina.

15.2. Ekki má nota karldýr sem sæðisgjafa á sæðingarstöðvum, ef leitt hefur verið undir þau sama ár.

15.3. Sala á sæði út fyrir starfssvæði viðkomandi sæðingarstöðvar er óheimil án sérstaks leyfis yfirdýralæknis.

16. gr.

Framkvæmd sæðingar.

16.1. Einungis má koma með til sæðingar heilbrigð kvendýr frá búum þar sem ekki hefur orðið vart smitnæmra sjúkdóma síðustu 18 mánuðina.

16.2. Sæða má kvendýr frá sama búi án þess að sótthreinsun á sæðingarbekk fari fram á milli einstakra dýra. Áður en kvendýr frá öðru búi eru sædd skal þrifa sæðingarbekkinn vandlega og sótthreinsa.

16.3. Í lok hvers vinnudags skulu fara fram rækileg þrif og sótthreinsun á áhöldum, biðstofu, sæðistöku- og sæðingarherbergjum, sæðingarbekkjum og vinnuborðum.

17. gr.

Skýrslugerð.

17.1. Öllum karldýrum á sæðingarstöð skal gefið númer í raðnúmerakerfi, sbr. 8. gr. þessarar reglugerðar. Halda skal skrá um hvert einstakt karldýr, yfir allar sæðistökur og gæði sæðis (magn, þéttleika og lífsþrótt sæðisfruma). Skýrslum skal skilað inn til Landssambands kanínubænda fyrir 20. september ár hvert.

17.2. Þeim kvendýrum sem komið er með til sæðingar skulu fylgja útfyllt búrkort.

17.3. Sæðingarmaður heldur nákvæma skýrslu yfir allar sæðingar. Hann skal safna niðurstöðum um árangur sæðinganna og ungafjölda hjá hverju sæddu kvendýri og senda Landsambandi kanínubænda fyrir 20. september ár hvert.

17.4. Allar sæðingarskýrslur skulu vera tiltækar ráðunaut Bændasamtaka Íslands í kanínurækt.

18. gr.

Heilbrigðiseftirlit og sjúkdómavarnir.

18.1. Héraðsdýralæknar skulu hver í sínu umdæmi hafa eftirlit með sæðingarstöðvum. Skulu þeir fullvissa sig um að stöðvarnar uppfylli öll skilyrði um aðstöðu og útbúnað og er óheimilt að hefja sæðingar fyrr en skoðun hefur farið fram.

18.2. Áður en sæðingar hefjast skal héraðsdýralæknir kanna heilbrigði dýra á viðkomandi sæðingarstöð og er stöðinni skylt að sjá honum fyrir nauðsynlegri aðstöð og veita þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru og óskað er eftir.

18.3. Héraðsdýralæknir skal hafa eftirlit með þrifnaði og hreinlæti á sæðingarstöð og skal hann veita starfsmönnum leiðbeiningar um smitgát, sótthreinsun og sóttvarnir, eftir því sem þörf krefur.

18.4. Veikist dýr sem notað er á sæðingarstöð skal þegar í stað gera héraðsdýralækni aðvart, og er óheimilt að nota dýrið fyrr en hann gefur leyfi til þess.

18.5. Komi upp næmur sjúkdómur á búi þar sem sæðingarstöð er til húsa eða á starfssvæði sæðingarstöðvar, þannig að hætta sé á að sjúkdómurinn geti breiðst út vegna starfsemi sæðingarstöðvarinnar, er héraðsdýralækni heimilt í samráði við yfirdýralækni að takmarka eða stöðva sæðingar.

18.6. Komi upp rökstuddur grunur um að dýr á sæðingarstöð sé haldið næmum sjúkdómi, skal einangra það svo lengi sem þurfa þykir. Telji héraðsdýralæknir nauðsynlegt að lóga dýri sem þannig sýkist, til að koma í veg fyrir útbreiðslu sjúkdómsins eða vegna þess að sterkar líkur séu fyrir því að dýrið nái ekki bata, má skjóta málinu til úrskurðar yfirdýralæknis. Sérstök rannsókn skal fara fram á dýrum sem lógað er af þessum ástæðum.

IV. KAFLI

Almennar sjúkdómavarnir.

19. gr.

19.1. Komi upp smitsjúkdómur eða grunur um smitsjúkdóm í kanínubúi skal umsjónarmaður eða eigandi þegar í stað gera viðkomandi héraðsdýralækni aðvart. Skal héraðsdýralæknir þegar

gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fyrirbyggja frekari útbreiðslu sjúkdómsins og tjón af hans völdum. Jafnframt skal hann hlutast til um að fá staðfesta sjúkdómsgreiningu með því að senda sýni eða heil hræ til rannsóknar að Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum. Ennfremur skal hann tilkynna yfirdýralækni um sjúkdóminn og hafa samráð við hann um frekari sóttvarnaðgerðir.

19.2. Heimilt er að hneppa kanínubúi í sóttkví um lengri eða skemmri tíma ef upp kemur alvarlegur smitsjúkdómur í búinu og fyrirskipa aðrar ráðstafanir sem landbúnaðarráðuneytið telur nauðsynlegar til að hefta útbreiðslu sjúkdómsins, þ. á m. slátrun dýranna. Skulu fyrirmæli um slíkar aðgerðir tilkynnt skriflega.

20. gr.

20.1. Nú er talið nauðsynlegt að gera ónæmisaðgerðir á kaninum til að girða fyrir eða hefta útbreiðslu smitsjúkdóma og skal þá bólusetja eftir reglum sem yfirdýralæknir setur. Bólusetningu annast héraðsdýralæknar eða menn undir þeirra umsjón, sem lært hafa meðferð bóluefnis og héraðsdýralæknar telja fullgilda til verksins.

20.2. Skýrslur um bólusetningu skal senda yfirdýralækni jafnskjótt og við verður komið. Skulu þær gerðar á sérstök eyðublöð sem hann afhendir héraðsdýralæknum.

20.3. Nú fyrirskipar yfirdýralæknir bólusetningu í tilteknu búi vegna yfirvofandi smithættu eða til varnar veiki sem upp hefur komið og skulu þá allir kanínueigendur er fyrirskipunin nær til veita næga aðstoð við bólusetningu, ella skal kveðja til aðstoðarfólk á þeirra kostnað. Kostnað við bólusetningu og bóluefni skulu eigendur kanínubúsins bera.

V. KAFLI Ýmis ákvæði.

21. gr.

21.1. Bændasamtök Íslands annast leiðbeiningaþjónustu í kanínurækt í samvinnu og samráði við stjórn Landssambands kanínubænda.

21.2. Kynbótanefnd skal starfa í kanínurækt. Ráðunautur Bændasamtaka Íslands í kanínurækt á hverjum tíma skal vera formaður hennar. Landssamband kanínubænda tilnefnir tvo menn í nefndina til tveggja ára og tvo til vara. Ef ekki er starfandi ráðunautur í kanínurækt, skal stjórn Bændasamtaka Íslands skipa mann í þá stöðu.

21.3. Kynbótanefnd skal marka skýra stefnu í kynbótum á kaninum. Meðal verkefna nefndarinnar er að gera tillögur um:

- Afurðaskýrsluhald í kanínurækt, sem Bændasamtök Íslands sjá um.
- Dómstiga fyrir kynbótasýningar og val á kynbótadýrum, auk þjálfunar fyrir tilvonandi dómara.
- Innflutning á kaninum og sæði.
- Fyrirkomulag einstaklingsprófana og afkvæmarannsóknar á kaninum.

21.4. Bændasamtökum Íslands er skylt að halda kynbótasýningar á kaninum í samráði við einstök kanínuræktarfélag eða Landssamband kanínubænda. Skulu Bændasamtök Íslands senda ráðunaut í kanínurækt, eða annan þann dómara sem kynbótanefnd hefur veitt tilskilin réttindi. Stjórn viðkomandi kanínuræktarfélags tilnefnir tvo meðdómendur og annast undirbúning sýningar. Einstök kanínuræktarfélag geta haldið sýningar oftari, að því tilskildu að stjórn félagsins útvegi hæfa dómara á sýningu.

21.5. Heimilt er Bændasamtökum Íslands, Landssambandi kanínubænda, bændaskólunum og/eða öðrum þeim aðilum sem þess óska, að koma á fót uppeldis- og kynbótastöðvum í kanínurækt. Slíkar stöðvar skulu hlíta fyrirmælum kynbótanefndar um einstaklingsprófanir og afkvæmarannsóknir á kaninum.

22. gr.

22.1. Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

22.2. Ítrekuð, alvarleg brot af ásetningi eða stórfelldu gáleysi skulu jafnframt valda réttindamissi til að reka kanínubú.

22.3. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

23. gr.

23.1. Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um búfjárhald, forðagæslu o.fl. nr. 46/1991, með síðari breytingum, lögum um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim nr. 25/1993, lögum um dýralækna nr. 77/1981 og búnaðarlögum nr. 70/1998 og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um kanínurækt nr. 263 5. júní 1991.

Ákvæði til bráðabirgða.

Héraðsráðunautar eða héraðsdýralæknir skulu fyrir 1. janúar 1999 skoða þau feldkanínubú sem starfandi eru við gildistöku þessarar reglugerðar og sannreyna að búnaður þeirra sé í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Fullnægi kanínubú sem hafið hefur starfsemi fyrir gildistöku reglugerðarinnar ekki ákvæðum hennar getur landbúnaðarráðuneytið, að fenginni umsógn héraðsráðunautar eða héraðsdýralæknis, veitt undanþágu frá einstökum ákvæðum reglugerðarinnar, þó ekki lengur en til 1. júní 1999.

Landbúnaðarráðuneytinu, 11. september 1998.

Guðmundur Bjarnason.

Jón Höskuldsson.

AUGLÝSING**um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Bessastaðahrepps 1993-2013, íbúðasvæði suðvestan Sjávangötu.**

Samkvæmt skipulags- og byggingarlögum nr. 73/1997 hefur ráðherra þann 10. september 1998 staðfest breytingu á aðalskipulagi Bessastaðahrepps 1993-2013 frá 1. desember 1993.

Breytingin felst í því að tvö íbúðasvæði eru gerð að einu og heildarflötur minnkaður. Ennfremur breytast göngustígar.

Uppdrátturinn hefur hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um og samþykki sveitarstjórnar Bessastaðahrepps. Skipulagsstofnun hefur afgreitt erindið til staðfestingar.

Umhverfisstofnun, 10. september 1998.

Guðmundur Bjarnason.

Magnús Jóhannesson.